

# Майже переклад з провансальської

Ліна Костенко

Я лицар і поет, не схожий на ханигу.  
Я не служу чужому королю.  
У відблиску меча читаю древню книгу  
і даму серця здалеку люблю.

І хоч у мене приятелі щирі,  
але я знаю, що таке любов,  
і не хвалюся друзям у трактирі,  
як я заліз до неї у альков!

А наш король, а ми його васали,  
а чорт візьми, я теж його васал.  
Усі йому вже оди написали,  
лиш я йому ще оди не писав.

І хоч живу я з королем не в мирі,  
бо не люблю присвячувати од,  
я друзям не підморгую в трактирі —  
мовляв, який король наш ідіот!

Мене куплять і спродувать не раджу,  
моя душа не ходить на базар.  
А не клянусь, тому що я не зраджу,  
і вже не раз це в битвах доказав.

І хоч на світі сторони чотири,  
я тут живу, бо я цей край люблю.  
І не боюсь донощика в трактирі,  
бо все кажу у вічі королю!